

Bugün anneme bir mektup yazdım. Öyle çok süslü kelimeler bulamadım. Ama onu tarif edemeyeceğim kadar çok sevdiğimi söyledim.

Kardeşim Nisa, öyle güzel kolay tarif ediyor ki sevgisini. "Annemi ne kadar çok seviyorsun?" diye sorarsak iki kolunu yanlara doğru açarak "kocaman" diyor, "Dünyalar kadar çok seviyorum."

Annem hediyemi alınca umarım mutlu olur. O her birimizi mutlu etmek için o kadar çok çabalıyor ki! En sevdiğimiz yemekleri o bilir. Ne zaman üşüebileceğimizi hesaplar. Hangi durumlarda üzülüp hangisinde sevineceğimizi... Sanki kalbinin saati hep bizim mutluluğumuza ayarlı gibi.

Gül Ninem ile sohbet ettik bugün. Anne sadece dünyaya getiren kişi demek değilmiş. Her kim bizi bebeklikten bugüne sevgisiyle ilgisiyle büyüttüyse o kişi en kıymetlimiz olmalıymış.

Bu insanın emeğinin değerini bilmeli, sevgimizi göstermeliymişiz. İşte bunu duyduğuma çok sevindim. Her çocuğun yanağını öpebileceği bir büyüğü olmasını çok isterim. (Kırlangıç Çocuk Dergisi)

CEVAPLAYALIM

1 . Can, mektubunda ne söylemiş?

2 . Can'ın kardeşinin ismi nedir?

3 .Can'ın kardeşi annesini ne kadar seviyormuş?

4 .Can neyi duyduğuna sevinmiş?

ELİF'İN UÇURTMASI

Elif, uçurtmaları çok severdi. Babası Elif'in uçurtmalara olan merakını bildiği için ona kırmızı bir uçurtma aldı. Elif çok mutlu olmuştu.

Annesi pazar günü pikniğe gideceklerini söyleyince daha çok sevindi. İçi içine sığmıyordu.

Sabah erkenden kalktı uçurtmasına baktı. Çok heyecanlıydı "Acaba uçurtmam gerçekten de uçar mı?" diye meraklandı. Kahvaltılarını yaptılar. Piknik yerine doğru yola çıktılar. Elif için yol bitmek bilmiyordu. Sonunda babası "İşte geldik." dedi.

Geniş bir arazi buldular. İlk denemelerinde uçuramadılar. İkinci denemelerinde uçurtması gökyüzüne yükseldikçe yükseliyor, uçtukça uçuyordu.

Elif'in mutluluğu gözlerinden okunuyordu...

Ömer USLU

